

rende, det er den politiske Stilling, og dèr har jeg ment, at den Omstændighed, at det er en Mindretalsregering, vi har, stiller Ministeren noget anderledes, end hvis han havde et Flertal paa Rigsdagen bag sig, idet man saa maatte gaa ud fra, at dette Flertal ogsaa var enigt med Ministeren i denne Sag, og at der var et sikkert Flertal for den i Rigsdagen.“

Undervisningsministeren gjorde heroverfor gældende, at Retskrivningen var *et administrativt Anliggende* og altid havde været betragtet saaledes, hvilket han nærmere paaviste i en Oversigt over tidligere gennemførte Reforme paa dette Omraade. Hvis Rigsdagen ved en eller anden Tilkendegivelse vendte sig mod den Reform, han arbejdede med, vilde han dog afstaa fra at gennemføre den. „Men hvis det ærede Medlem deraf vil slutte, at jeg, hvor Talen er om en administrativ Akt, en Bekendtgørelse, skulde gaa til Rigsdagen, som om det var et Lovgivningsspørgsmaal, vil jeg sige, at det kan jeg ikke statsretligt. Derfor var det efter min Mening statsretligt det rigtige, det, der var min Pligt, at jeg, efter at have faaet Reformen godkendt i et Ministermøde, orienterede mig hos Rigsdagens Partier. Jeg tror, det ærede Medlem vil indrømme mig, at dette, ogsaa hvor det drejer sig om talrige andre administrative og ikke-lovgivningsmæssige Spørgsmaal, er Fremgangsmaaden.“

„Rigsdagen har“, udtalte Ministeren videre, „statsretlig sin fulde Ret til baade at stille Spørgsmaal og stille Forslag til Beslutning — ja, der kan endda fra enkelte Medlemmer stilles Forslag rettet imod dette særlige Punkt. Det har man den fulde Ret til, og jeg erklærer da, at jeg naturligvis aldrig vilde drømme om at gennemføre noget som helst administrativt, som denne Rigsdag vilde vende sig imod, men det kunde jo være, at vi gennem den Tankeveksling, der her har fundet Sted, ligesom har faaet Føling med hinanden.“

Under den fortsatte Debat stillede *Ole Bjørn Kraft* (K. F.) følgende *Forslag om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen*:

„Idet Folketinget beslutter at nedsætte et Udvalg paa 15 Medlemmer til at modtage Oplysninger af Undervisningsministeren angaaende de nærmere Enkeltheder i den af ham bebudede Bekendtgørelse om Retskrivningen og til Orientering for Ministeren om Rigsdagens Opfattelse, gaar det over til Dagsordenen.“

Dette Forslag kunde *Undervisningsministeren* tiltræde, ja den foreslaaede Dagsorden var ham endog meget kærkommen. „Den løser dette Problem paa en Maade, der netop set fra Administrationens Side ikke kan være heldigere. Vi vil nu faa Lejlighed til paa det Tidspunkt, da Bekendtgørelsen er udarbejdet, at forelægge den for de Medlemmer af denne Sal, der bliver sat ind i det paagældende Udvalg.“